

35 / březen
2009

IDEA

časopis Křesťanského společenství – Społeczności Chrześcijańskiej

Obsah

Mistr žije	2
Autorita muže ve vztahu s Bohem	3
Zde jsem, pošli mne	7
ProChrist 2009	8
Wiadomości z Afryki	10
300 let Ježíšova kostela	12
Představujeme místní společenství KS-SCh Těrlicko	15
Střípky z konference mužů ..	16
Aktuality z KS-SCh	20
Aktuality ze světa	20
Dla dzieci	22

Mistr žije

Ve 12. kapitole Janova evangelia začíná Pán Ježíš připomínat své utrpení, které je velice blízko. Přesně věděl, co je před Ním a jaký význam pro celé lidstvo má Jeho smrt. Pán Ježíš velmi dobře znal všechna proroctví, která byla adresována právě Jemu. Někdo spočítal, že všech proroctví o příchodu Ježíše na tuto zem, Jeho původu, díle spasení, Jeho utrpení a Jeho vládě je celkem 333. Už 1000 let před Ježíšovým narozením bylo napsané proroctví, které čteme ve 22. Žalmu o tom, jak to vše bude vypadat právě na Golgotě. Je zde předpovězena i strašná smrt ukřižováním. Několik proroctví se v Ježíšově životě splnilo během krátké doby. Tak například proroctví Zachariáše 11. kapitola zmiňuje, že 1. Boží Syn bude zrazen od přítele, 2. za 30 stříbrných, 3. které budou pak pohozené na zem, 4. ve svatyni, 5. užitě ke koupení pole hrncíře. Toto proroctví se naplnilo do posledního písmene.

Sám Pán Ježíš se zmiňuje, že cesta, která je před Ním, není vůbec snadná. *„Nyní je má duše sevřená úzkostí. Mám snad říci: „Otče, zachraň mě od této hodiny? Vždyť pro tuto hodinu jsem přišel.“ (J 12, 27)* Především to byla cesta, kterou musel Ježíš projít sám, protože ani ti Jeho nejbližší mu nerozuměli. Jak třeba reagoval Petr? *„Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat. Bud' toho uchráněn, Pane, to se ti nemůže stát!“* Ježíš však toto Petrovo smýšlení odmítl velmi tvrdými slovy: *„Jdi mi z cesty, satane! Jsi mi kamenem úrazu, protože tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka.“ (Mt 16, 22)* Ježíš byl pevně rozhodnut *„být poslušný svému*

nebeskému Otci až do smrti“ a dovést až do vítězného konce tento pro nás těžko pochopitelný Boží plán spasení. Vědomí toho, že bude muset cestu utrpení projít osamocen, na Pána Ježíše těžce doléhalo. Když přišli do Getsemane, vyzval Ježíš své učedníky: *„Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil“.* Vzal s sebou své nejdůvěrnější přátele Petra, Jakuba a Jana a řekl jim: *„Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou“.* Když se Pán Ježíš vrátil ke svým učedníkům, zastihl je ve spánku. Řekl Petrovi: *„To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé“.* (Mt 26, 40) Právě s touto slabostí těla vedl Pán Ježíš v Getsemane veliký zápas. Víme, že Pán Ježíš zápasil na modlitbě, když se mu satan snažil tělesnou slabostí zabránit jít až na kříž. Toto je už od věků osvědčena taktika nepřítele. Pokouší se nás odvést od cesty poslušnosti pomocí tělesné slabosti a pak nás svést ke hříchu.

Když Pán Ježíš naplnil všechno, co o Ném psala proroctví, vyslovil na kříži vítězné **„DOKONÁNO JEST“**. Mohl to povědět pouze On, který byl nejen člověkem narozeným z Marie, ale také Boží Syn, zplozený z Ducha Svatého, který naplnil celý Zákon, byl bez hříchu a před Bohem byl jako dokonalá smířící oběť za hříchy celého světa. To bylo veliké vítězství, které Pán Ježíš vybojoval za každého z nás na kříži Golgaty. Ale Pán Ježíš nezůstal v hrobě. Vydává o tom svědectví i ap. Jan. Můžeme o tom číst ve Zj 1, 17-18: *„Když jsem Ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. Ale on na mě položil svou ruku a řekl mi: Neboj se. Já jsem Ten první i poslední, ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živý*

na věky věků. Amen. A mám klíče pekla a smrti“. Pro učedníky byla smrt jejich Mistra koncem všech nadějí. Vidíme to na příkladu učedníků jdoucích do Emauz. Když však potom u stolu při lámání chleba poznali vzkříšeného Pána, všechna beznadějí a únava byla pryč a ještě toho večera se rychle vrátili zpátky do Jeruzaléma, aby ostatním učedníkům předali tu radostnou zprávu, že jejich Mistr žije a vstal z mrtvých. Základem evangelia je jediné zvěst o vzkříšeném Pánu Ježíši.

O tom všem uvažujme i v tomto postním období. Přiblížme se více než kdy jindy ke kříži našeho Spasitele. Buďme Mu vděční za všechno, co pro nás z lásky vykonal. Neboť „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení“ (Zj.5,12) Na Velikonoční neděli byla pro mne velikým svědectvím skupina mladých lidí, kteří procházeli jistým městem křížem krážem a nikdo si nemohl nevšimnout velikého nápisu na jejich oděvu, který zněl: JEŽÍŠ ŽIJE, PŘÁVĚ PŘED CHVÍLÍ JSEM S NÍM HOVOŘIL. Mějme i my v NĚM svou naději, pouze Jeho hrob je prázdný: ON ŽIJE!

Jiří Cyroň

Autorita muže ve vztahu s Bohem

Konference mužů, 7. 2. 2009,
kino Kosmos, Třinec

Od něčeho musíme začít.

Celou konferenci budeme hovořit o autoritě. Od něčeho to ale musí začít. Tak, jak začínáme zapínat svetr nebo kabát. Vždy to musí od něčeho začít.

Jak zapnu první knoflík, tak budu zapínat ostatní. Když první knoflík zapnu špatně, ostatní bude také zapnuto špatně. Když první knoflík zapnu dobře, budou i ostatní knoflíky zapnuty dobře. Začínáme od autority vůči Bohu. Tam začíná opravdu všechno. Pokud začneme dobře, máme naději, že dobře skončíme. Když začneme špatně, je tendence i skončit špatně. Když začneme od Boha, je to pro nás to nejlepší. V 10 bodech chci představit Boží autoritu vůči člověku.

1. Bůh je svrchovaný, první i poslední.

Úplně první slova v Bibli jsou: „Na počátku stvořil Bůh nebe i zemi.“ (Gn 1,1). Dále můžeme číst, že Bůh tvořil slovem: řekl a stalo se. To nemá obdoby nikde. Bůh řekl a stalo se.

Izraelský lid prožíval bázeň, když byl v blízkosti živého Boha. Boží sláva se jim jevila jako stravující oheň (Ex 24,16-17). Zkušenosti s Bohem měl také Mojžíš. „Až tudy půjde moje sláva, postavím tě do skalní rozsedy a zakryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu. Až dlaně odtáhnou, spatříš mě zezadu, ale mou tvář nespattříš nikdo.“ (Ex 33,22-23) Jób dostal zvláštní otázku od Boha: „Kde jsi byl, když jsem zakládal zemi? Pověz, víš-li něco rozumného o tom. Víš, kdo stanovil její rozměry, kdo nad ní natáhl měřící šňůru? Do čeho jsou zapuštěny její podstavce, kdo kladl její úhelný kámen...“ (Jb 38,4-6)

Zde se nejedná o otázku, že nad námi je nějaká síla nebo že skutečně musí být něco nebo někdo, kdo řídí tuto Zemi. Zde se jedná o živého Boha, který je svrchovaný, tedy nezávislý na nikom a na ničem.

Pisatel listu Židům 10,31 připomíná, že je hrozné upadnout do ruky živého

Boha. Apoštol Pavel v listu Galatským 6,7 píše: „*Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí.*“ S takovým Bohem máme co do činění. On se nemění, On je stále stejný, On je první i poslední.

2. Bůh chce mít s námi vztah.

Když máme s někým vztah, tak ten dotýčný má o nás zájem. Když máme manželský vztah, znamená to, že moje manželka má o mě zájem a opačně, já mám také zájem o ni. Když máme přátelský vztah, tak přátelé mají zájem o nás a opačně, my máme zájem o ně. Samozřejmě, že vztah se musí pěstovat, aby rostl.

Bůh chce mít vztah s námi lidmi. Jsme Božím stvořením, stvoření k Božímu obrazu (Gn 1,26-28). Další vývoj lidstva nasvědčoval tomu, že Bůh chtěl mít společenství s člověkem a udělal pro to skutečně všechno. Musíme si dnes znovu uvědomit, že osoba Ježíše Krista je dostatečným důkazem toho, že Bůh chce mít s námi vztah.

„Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědeckví v určený čas.“ (1 Tm 2,5-6)

„Věrný je Bůh, který vás povolal do společenství se svým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem.“ (1 K 1,9) Jsme povoláni do společenství s Bohem.

3. Z Jeho slova čerpáme sílu na každý den.

Jestli je Bůh pro nás autoritou, musíme se z Jeho slova dovídat to, co nám chce říct každý den. Otevírat Boží slovo je pro věřícího požehnáním. *„Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvěcuje moji stezku.“* (Ž 119,105) *„Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po*

tobě žíznil. Mé tělo touhou po tobě hyne ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi.“ (Ž 63,2) Hledáme Boha za úsvitu? Je jeho slovo pro nás směrovkou, povzbuzením, požehnáním, učebnicí a dopisem, který nám posílá Bůh?

Dnes se málo píšou dopisy, ale všechno přešlo na maily nebo SMS zprávy. Určitě rádi dostaneme mail, který nás potěší nebo povzbudí. Boží mail je jedinečný, neopakovatelný a skutečně povzbuzující. Je to slovo živého Boha.

Otevírajme ho velmi často a s chutí přijímejme požehnání ze slova. Pán Ježíš řekl: *„Nebe a země pominou, ale má slova nepomnou.“* (Mt 24,35)

Jeho slovo přečkalo mnohé útoky a je stále stejné. Boží slovo hovoří pravdu, nemusíme se bát, že budeme chyceni do pastí. *„To hlavní v tvém slovu je pravda, každý soud tvé spravedlnosti je věčný.“* (Ž 119,160) Bůh ve svém slově jedná naprosto čestně a v jeho slovu je pravda. To je naše jistota, proč můžeme vždy Božímu slovu věřit.

4. Bůh nás stále vede a učí.

„Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat. Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy.“ (Ž 139,2-3) Je to ujištění, že nikdy nejsme sami, že je někdo, kdo nás chce vést životem, kdo se skutečně vyzná. Když jsem přijel na vojnu do neznámé Jaroměře, nevěděl jsem, kde co je. Jakým povzbuzením bylo pro mě, když voják, který tam byl déle než já, mi ukázal, co kde je a provedl mě po městě. Oceníme průvodce v neznámé zemi, kde chceme strávit dovolenou.

O to víc oceníme průvodce životem. *„Vždyť Bůh řekl: ‘Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.’“* (Žd 13,5)

Kolik rozhodnutí musíme udělat během jednoho dne. Potřebujeme znovu vědět, že jsme v nejlepších rukou. Je to Ježíš, který chce, abychom byli s Ním a byli na Něj napojeni. Jen tak můžeme plnit úlohu, kterou nám dal, abychom vedli duchovně své rodiny. Vůdce je ten, který bere na sebe odpovědnost před Pánem Bohem za svou rodinu, za sbor, za společenství křesťanů. Ježíš Kristus řekl: „Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“ (Mt 11,29-30) Učit se od Krista je pro nás to nejlepší. Pro ženaté píše ap. Pavel: „Protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil. Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svým mužům. Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval.“ (Ef 5,23-25)

5. Přijímáme Boží napominání.

„Koho Pán miluje, toho přísně vychovává, a trestá každého, koho přijímá za syna.“ Podvolujte se jeho výchově; Bůh s vámi jedná jako se svými syny. Byl by to vůbec syn, kdyby ho otec nevychoval? Jste-li bez takové výchovy, jaké se dostává všem synům, pak nejste synové, ale cizí děti. Naši tělesní otcové nás trestali, a přece jsme je měli v úctě; nemáme být mnohem víc poddáni tomu Otcí, který dává Ducha a život? A to nás naši tělesní otcové vychovávali podle svého uvážení a jen pro krátký čas, kdežto nebeský Otec nás vychovává k vyššímu cíli, k podílu na své svatosti. Přísná výchova se ovšem v tu chvíli nikdy nezdá příjemná, nýbrž krušná, později však přináší ovoce pokoje a spravedlnost těm, kdo jí prošli.“

(Žd 12,6-11) Přijetí napomenutí a výchovné rady jsou pro nás vždy důležité. Komu není rady, tomu není pomoci. Nechat si poradit je moudré v každém věku. Bůh nám radí. A dobře nám radí.

Napomenutí je dobré k našemu duchovnímu růstu. Tím nás Pán Bůh vychovává. „Bázeň před Hospodinem napomíná k moudrosti, slávu předchází pokora.“ (Př 15,33) Přijmout napomenutí, zastavit se, přehodnotit svůj dosavadní život, své chování, svá slova, svůj čas a zájem, ať už ke svým nejbližším nebo ke svým sestrám a bratrům ve sboru nebo ve svém zaměstnání, je kus cesty k duchovnímu růstu. Každý z nás se čas od času zastavíme. Každý z nás posloucháme Boží napomenutí. Všechno je pro naše dobro zde na zemi i pro věčnost. Kéž bychom měli vždy duchovní uši otevřené k poslechu.

6. Bůh chce pro nás to nejlepší.

Zazili jste ve svém životě, že někdo chtěl pro vás to nejlepší. Možná jako děti jsme pocítovali, že rodiče nebo prarodiče chtěli pro nás to nejlepší, a nás to těšilo. Kdo je ženatý tak ocení, že vaše manželka chce pro vás ten nejlepší dárek. Děti chtějí pro svého tatínka to nejlepší. Moji synové mi koupili na vánoce parfém a sprchový gel a řekli: „Tati, to jsou ty nejlepší, pro tebe.“ Nic víc nepotřebuji slyšet. Oni mi koupili to nejlepší. Mít přítele, který se postaví na vaši stranu, ve chvíli, kdy prožíváte těžkosti ve svém životě, to je to nejlepší pro vás. Jiný důkaz přátelství nepotřebujete. Když jsou lidé, kteří pro vás chtějí to nejlepší, což takový Bůh, který chce pro nás skutečně to nejlepší. Žít pod autoritou Boha, mít jistotu, že On chce pro nás osobně to nejlepší, je obrovským životním povzbuzením. Neslibuje peníze, úspěch, kariéru nebo

zdraví. Slibuje, že bude s námi až do skonání tohoto věku. Slibuje, že s ním můžeme mluvit kdykoli a o čemkoli. Slibuje, že nás přijme, když ho o to požádáme. Slibuje, že odpouští hříchy, když přicházíme v pokání. Slibuje, že připravuje místo ve svém království. Slibuje, že se vrátí podruhé na naši zem pro svou církev.

Otec v podobenství i marnotratném synu, dal synu, který se vrátil domů, to nejlepší. „Přineste ihned nejlepší oděv...“ (Lk 15,22) Přijal ho. Nešťítal se ho. My všichni jsme byli takovými syny a Bůh nás skrze Ježíše přijal, nešťítal se nás a dal nám to nejlepší.

7. Bůh pro nás udělal to největší.

„*Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.*“ (Jan 15,13) Bůh z lásky k člověku, ke každému člověku, dělá něco, co v lidských dějinách nemá obdoby. „*V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život. V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy.*“ (1 J 4,9-10) Boží Syn se stává prostředníkem mezi člověkem a Bohem. On sám vyhověl Boží spravedlnosti a postavil se zástupně za nás na místo odsouzení hříchu. To všechno dobrovolně a z čisté lásky. Můžeme to lidským rozumem pochopit? Hovoříme o tom velmi často, slyšeli jsme o tom velmi často, ale uvědomujeme si skutečně, že jsme měli být potrestáni my všichni?

Dnes je ten čas, kdy si to znovu všichni uvědomujeme.

Stojíme v pokoře a s úžasem. Díky Kristu jsme zachráněni pro věčnost. Ježíš porazil největšího nepřítele člo-

věka – smrt a hřích. Smíme s apoštolem Pavlem říct: „*Bohu budiž vzdán dík za jeho nevystižitelný dar!*“ (2 K 9,15) Ten dar je v Kristu. A ten dar nám byl darován. Stačí přijmout. Apoštol Pavel v listu Římanům 5,6.8 píše: „*Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné... Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.*“

8. Bůh se zajímá o náš život.

Mám spolužáka z vysoké školy, který pravidelně volá a zajímá se o nás. Ptá se, jak se máme, jak se nám daří. Určitě bychom našli v životě mnoho lidí, kteří se zajímají o náš život. Nejsme jim lhostejní. Máme společenství s ostatními věřícími. Máme přátel.

Bohu rovněž nejsme lhostejní. Žalmista David to vyjádřil v Žalmu 139, 2-4 následovně: „*Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě. Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat. Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy. Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, víš už všechno.*“ Bůh o nás ví. Není mu jedno, jak žijeme a co prožíváme. Zájem o náš život trvá stále. Máme z toho radost? Dovedeme poděkovat Pánu Bohu, že se o nás zajímá, že mu nejsme lhostejní? I dnes máme k tomu příležitost.

9. Bůh čeká na naši odpověď.

Když Pán Bůh něco nabízí, tak také očekává odpověď. Když dostaneme nějaké pozvání, tak ten, kdo zve, také čeká na odpověď.

Starozákonní Mojžíš také dostal nabídku a Pán Bůh ho přímo vyzval, aby si vyvolil: „*Dovolávám se dnes proti vám svědectví nebes i země: Předložil jsem*

ti život i smrt, požehnaní i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo a miloval Hospodina, svého Boha, poslouchal ho a přimkl se k němu. Na něm závisí tvůj život a délka tvých dnů..." (Dt 30,19-20) Pán Bůh nikoho nenutí, Pán Bůh nabízí.

Když byl Ježíš pokřtěn v řece Jordán, z nebe se ozval hlas: „*Toto je můj milovaný syn, kterého jsem si vyvolil, toho poslouvejte.*“ (Mt 17,5) Pán Bůh dal jasně najevo, koho máme poslouchat a kdo je pro nás v životě nejdůležitější. Jaká je nebo bude naše odpověď?

Jedna z nejkrásnějších odpovědí Pánu Bohu je odpověď Jozua: „*Jestliže se vám zdá, že sloužit Hospodinu je zlé, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda božstvům, kterým sloužili vaši otcové, když byli za řekou Eufratem, nebo božstvům Emorejců, v jejichž zemi sídlíte. Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.*“ (Joz 24,15) To je jednoznačné rozhodnutí Jozua.

Možná dnes uděláte rozhodnutí: Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu. Pokud tomu tak je ve vaší rodině, děkujte. Pokud ne, udělejte rozhodnutí. Pán Bůh čeká na naše rozhodnutí a na naši odpověď.

10. Bůh nám dává čas milosti.

Čas milosti je doba, kdy je možno uvěřit Kristu. Žijeme v době milosti. Boží slovo je svobodně zvěstováno, lidé mohou přicházet a poslouchat. Boží slovo k nám promlouvá. Je slyšet Boží hlas.

Dostáváme tento zvláštní čas milosti, abychom mohli přijmout nabízenou ruku záchrany. Je to čas Boží trpělivosti pro každého člověka. Čas nesmírné trpělivosti. „*A vězte, že ve své trpělivosti vám Pán poskytuje čas ke spáse, jak vám napsal i náš milý bratr Pavel podle moudrosti, která mu byla dána.*“ (2 Pt 3,15)

Dnes se klade důraz na to, aby člověk využil čas, který má k dispozici. Musíme co nejlépe a nejefektivněji využít pracovní čas, musíme dokonce využít i čas volna. Apoštol Pavel radí: Jednejte moudře ve styku s okolním světem a využijte čas vám svěřený (Ko 4,5).

Čas, který máme, je nám svěřený. Co je nám svěřeno, je pouze na určitý čas a jednou ten čas pomine. „*Naopak, povzbuzujte se navzájem den co den, dokud ještě trvá ono 'dnes', aby se nikdo z vás, oklamán hříchem, nezatvrdil. Vždyť máme účast na Kristu, jen když své počáteční*

předsevzetí zachováme pevné až do konce. Je řečeno: 'Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru!'“ (Žd 3,13-15)

Pozvání pro každého z nás. Přemýšlejte! Je Bůh vaší nejvyšší autoritou? Pokud ano, tak mu poděkujte! Pokud ne, tak ho poproste, aby byl. Řekněte mu to velice prostě, ale s důvěrou.

Jiří Kaleta

Zde jsem, pošli mne!

Rozhovor s manželi

Timem a Renatou Hinrichsovými

1. Můžete říci, jak jste se seznámili?

Poprvé jsem potkal Renatu, když mě pastor Don Richman poprosil, zda bych nemohl přibrat jednu dívku z Polska, která neměla auto, na misijní konferenci v Minneapolis. Souhlasil jsem a byl jsem překvapen, když jsem se seznámil s pěknou mladou slečnou, která měla srdce pro Ježíše.

O několik měsíců později jsme se poznali lépe, když jsem ji navštívil na Biblické škole (Školícím středisku pro laické pracovníky) v St. Paul v průběhu mé přípravy pro odchod na Těšínsko. O rok později jsme uzavřeli sňatek v jejím domácním sboru v Bielsku-Biale, v Polsku.

2. Jak tě Pán Bůh povolal ke službě?

Studoval jsem tehdy na univerzitě a nebyl jsem si jist svou profesí, ale měl jsem rád Boží slovo. V počátečním ročníku jsem měl možnost studovat jeden semestr na evangelikální vysoké škole v Jeruzalémě (Institut pro studium svatě země). Bylo to pro mě průlomové jak ve věci studia Božího slova, tak mé duchovní cesty s Bohem. Během této doby jsem pocítil Boží povolání sloužit mu na plný úvazek. Děsila mě představa, že bych měl mluvit na veřejnosti, neměl jsem ponětí, jak osobně sloužit či vyučovat, ale spolehl jsem se na Boží vedení a na to, že pastorační služba bude určovat směr v mém životě. A tak když jsem se vrátil z Izraele, přihlásil jsem se na teologický seminář svobodných luteránů (AFLC) v Minneapolis.

3. Proč ses rozhodl přijet do ČR?

Během mé praxe jsem sloužil v malém sboru v Nebrasce. Byl jsem

přesvědčen, že budu sloužit Pánu v nějaké farnosti, avšak jednoho dne jsem zapnul televizi a tam vysílali evangelizační kampaň Billyho Grahama, která se konala někde v Rusku. Tisíce lidí přicházelo do předu, aby odevzdali svůj život Kristu. Vzpomínám si, že jsem se tehdy modlil: „Pane, kdo bude tyto lidi vyučovat? Kdo je bude vzdělávat? Pane, pokud je to Tvá vůle, pošli mě do ciziny, abych mohl připravit Tvé lidi k následování!“ V následujících měsících jsem se zkontaktoval s organizací EEMN a s možnostmi sloužit Pánu v Maďarsku a v České republice. Nakonec Pán Bůh otevřel dveře do Česka a tak v červnu 1995 jsem přijel poprvé do Českého Těšína a zahájil zde svou 6letou službu.

4. Proč jsi odešel z ČR do Polska?

Když jsme s Renatou přijeli do Česka modlili jsme se, abychom se mohli zapojit do služby v Biblické škole. Biblická škola v Luterské církvi v Polsku v Dziegielowie byla založena v roce 1998 a my jsme byli požádáni, abychom se zapojili do služby se studenty. Po tři roky jsme dojížděli z Čech až do roku 2001, kdy jsme se přestěhovali do Polska a převzali plnou odpovědnost za vedení Biblické školy.

5. Můžeš popsat Vaše povinnosti na Biblické škole?

Učím většinu hodin ze Starého zákona v denním i víkendovém programu Biblické školy. Renata učí několik hodin v denní Biblické škole (poradenství, osobní život s Pánem). Společně jsme odpovědní za tvorbu programu a správu Biblické školy, stejně jako i za každodenní život studentů. Povzbuzujeme je, vedeme v osobním poradenství, v duchovních soustředěních apod. V zásadě jsme odpovědní za výchovu studentů k následování Ježíše Krista.

6. Jsi nyní u konce své služby v Evropě a připravuješ se na návrat do Spojených států. Co bude s Biblickou školou a jaké máš plány do Spojených států?

To je dobrá otázka, na kterou bych chtěl mít odpověď. Máme mladého pastora, který je absolventem naší biblické školy a nyní učí mnoho mých hodin. Modlíme se za něj, aby byl následujícím ředitelem, ale ve skutečnosti to není v našich rukou. Jelikož jsme v zásadě po dobu 10 let sloužili jako dobrovolníci v Biblické škole, cítíme, že je nyní doba, aby církve převzala odpovědnost za povolání ředitele. Modlíme se, aby Bůh otevřel dveře a vedl, a je nyní na církvi, aby rozhodla, jaké budou další kroky pro Biblickou školu.

7. Jaké jsou podle Tebe v současné době největší potřeby v polské a slezské luterské církvi?

Potřeby jsou značně rozdílné v závislosti na tom, na které straně hranice se nacházíte. V Polsku vidíme největší potřebu, aby byli vyškoleni a vyzbrojeni laičtí pracovníci pro službu ve sborech. Na mnoha místech pastor dělá všechno sám a ostatní jsou jen pasivními pozorovateli. Při výchově lidí na Biblické škole jsme vycházeli z přesvědčení, že lidé mají být vysláni ke službě evangelia a mají používat své duchovní dary k budování těla Kristova. Modlíme se za to, aby to pastoři pochopili a dovolili jim sloužit spolu s nimi. Jsme Božími spolupracovníky (1 K 3,9), ne soupeři.

8. Co bys popřál čtenářům našeho časopisu?

Přeji jim, aby byli hladoví a otevření na vyučování Božího slova a aby rozpoznali, jaké je jejich povolání v Boží službě. Bůh má své povolání pro každého věřícího. Kéž by to zjevil každému a kéž by každý směle na toto volání odpověděl. Odpovězte s Izajášem: „Zde jsem, pošli mne!“

Ptal se Michal Klus

ProChrist 2009 – také na Slezsku!

Bude to řada osmi evangelizačních večerních programů s **evangelistou Ulrichem Parzanym**, které budou přenášeny z Arény Chemnitz v Německu.

Co je to ProChrist?

Největší evangelizační akce v Evropě. Koná se každé tři roky. Pestrý program se vysílá přes satelit z centrálního místa na dalších cca 1000 míst v 15 zemích. Program je překládán i do českého jazyka.

Proč se koná ProChrist?

Organizátoři ProChrist zvou lidi k tomu, aby se začali zabývat vírou v Boha. Jde přitom o otázky týkající smyslu života, budoucích perspektiv a naděje.

„Nikdo z nás nemůže žít bez lásky, bez Boží lásky. Proto všechno záleží na tom, aby i dnes lidé poznali osobně Ježíše. Pro dosažení tohoto cíle bych chtěl spolupracovat s pokud možno co největším počtem křesťanů.“ - odpovídá farář Ulrich Parzany, vedoucí a hlavní řečník při akcích ProChrist - bývalý dlouholetý generální sekretář organizace YMCA v Německu.

ProChrist existuje od roku 1993. V čem se liší „vydání 2009“ od těch předchozích? Co je nové a co zůstává?

„Tentokrát je hlavním městem akce saská metropole Chemnitz. V tomto regionu žije na jedné straně mnoho angažovaných křesťanů, kteří spoluorganizují ProChrist jako hostitelé. Na druhé straně zde potkáváme mnoho lidí, kteří

již dávno ztratili kontakt s církví a s křesťanskou vírou a nebo tento kontakt ani nikdy neměli. To bude směrodatné pro mé přednášky. S mottem ‚Pochybnosti a úžas‘ dáme poselství Bible do souvislosti s osobními otázkami lidí. Osobně na mne dělá velký dojem to, že pozvání k víře v Ježíše Krista zazní z tohoto města do celého Německa a do sousedních evropských zemí právě 20 let po převratu, který vedl k opětovnému sjednocení Německa. Tentokrát se pokusíme ještě více než dosud názorně představit (prostřednictvím rozhovorů a krátkých filmových dokumentů) zkušenosti s vírou v Ježíše Krista u různých lidí v rozdílných životních situacích. Nebudou chybět ani divadelní scénky. Hudba od popu až ke klasice navodí intenzivní a slavnostní atmosféru. Protože přenosy půjdou přes satelit, tak věřím, že opět zajijeme něco z toho fascinujícího

společenství ProChrist v Německu i přibližně v dalších 20 zemích Evropy.“

Témata večerů ProChrist 2009:

- Pondělí, 30.3.09 J 4,46-54
Komu mohu ještě vůbec věřit?
 Úterý, 31.3.09 Lk 14,16-24
Nepropásneme to nejlepší?
 Středa, 1.4.09 J 6,66-69
Je možné nějak dokázat Boží existenci?
 Čtvrtek, 2.4.09 Mt 27
Jak může Bůh něco takového dovolit?
 Pátek, 3.4.09 J 20
Může se stát něco nemožného?
 Sobota, 4.4.09 J 3,1-16
Jak může začít život znova?
 Neděle, 5.4.09 Sk 16,11-40
Kolik změn můžeme unést?
 Pondělí, 6.4.09 Lk 11,1-13
Jaké vztahy jsou nejdůležitější pro náš život?

Místa konání ProChrist na Slezsku 30.3. - 6.4.2009 od cca 18.00 - 19.30	Pondělí 30.3.	Úterý 31.3.	Středa 1.4.	Čtvrtek 2.4.	Pátek 3.4.	Sobota 4.4.	Neděle 5.4.	Pondělí 6.4.
Bystrice - KS-SCh, SCEAV - sborový sál	x	x	x	x	x	x	x	x
Bystrice - LECAV - centrum LECAV	x	x	x	x	x			
Český Těšín - kult. středisko KaSS Střelnice					x	x	x	
Hrádek - CB - modlitebna CB	x	x	x	x	x	x	x	x
Karviná - SCEAV, AC, CB - Slez. univerzita				x	x	x	x	
Návsí - sborový dům SCEAV	x	x	x	x	x	x	x	
Třanovice - sborový sál SCEAV		x	x	x	x			
Třinec - CB - sborový dům CB			x	x	x	x		
Třinec - CB - Klubovna CB (Sluníčko)	x	x	x	x	x	x		
Třinec - SCEAV, CB - sborový dům			x	x	x	x		
Bohumín - SCEAV - ZUŠ Bohumín	1.5.	2.5.	3.5.	4.5.	5.5.			
Haviřov - Kř. sbory - sborový dům	2.4.	3.4.	4.4.	5.4.				
Haviřov-Suchá - sborový dům SCEAV	2.4.	3.4.	4.4.	5.4.	v 17.00 h.			
Horní Suchá - modlitebna CB	5.4.	8.4.	9.4.	11.4.				
Hrádek - SCEAV - sborový dům	15.4. ?	18.4.	25.4.					
Komorní Lhotka - SCEAV - kulturní dům	31.3.	1.4.	5.4.	6.4.				
Přek - SCEAV - sborový sál	31.3.	1.4.	2.4.					
Střítež u Čes. Těšína - KS-SCh - kulturní dům	31.3.	1.4.						
Hrádek - Místek SCEAV; Ostrava SCEAV; Třinec - Dolní Lištná CB - informace na místě								

Informace o místech a časech jsou bez záruky a je potřebné si je dopředu ověřit zvláště pak pokud chceme někoho pozvat! Více informací na www.prochrist.cz

Wiadomości z Afryki

Pod koniec roku 2007 powstała w Polsce przy Centrum Misji i Ewangelizacji w Dziegielowie Misja Serca i Ewangelii, która organizuje pomoc dla mieszkańców Burkina Faso – państwa

w północno-zachodniej części Afryki. Celem Misji jest oprócz materialnego wsparcia zanieśenie Afrykańczykom światła Ewangelii.

Ze zgromadzonych dotychczas środków pieniężnych Misja finansowała dwa projekty. W miejscowości Pobe-Mengao finansowała zakup podręczników i pomocy szkolnych dla osieroconych dzieci oraz w miejscowości Burzanga zakup maszyn do szycia i kolektora słonecznego dla pracowni krawieckiej.

W pierwszej wyprawie misyjnej w grudniu 2008 uczestniczyli: Lucjan Buchalik, dyrektor Muzeum Miejskiego w Żorach, etnograf i podróżnik, znawca kultury ludności afrykańskiej zamieszkującej tereny Sahelu (wzdłuż południowych obrzeży Sahary), Lidia Żur, studentka chemii i tłumacz języka francuskiego oraz Jacek i Iwona Nawrot, koordynatorzy Misji Serca i Ewangelii w Polsce.

Cała grupa odczuwała wyraźne Boże prowadzenie i opiekę podczas całego dwutygodniowego pobytu w Burkina Faso. Ogromną pomocą był im prze-

wodnik i etnograf Lucjan Buchalik, który ma wśród tamtejszych ludzi przyjaciół, którzy serdecznie zatroszczyli się o całą wyprawę. Dzięki niemu mogli dotrzeć do miejsc, gdzie sami nie mogliby nigdy wejść, byli z wizytą nawet u króla wioski. Bez tej znajomości wyprawa wcale nie byłaby taka łatwa.

Jednym z celów podróży była wioska Pobe-Mengao, położona ok. 200 km na północ od stolicy Burkina Faso – Ouagadougou. Ludzie żyją tam w niesamowitej biedzie, wielkim problemem jest mała ilość wody (zwłaszcza pod koniec pory suchej), brak środków do życia z powodu prawie 100 procent bezrobocia oraz katastrofalny brak lekarstw i jakiegokolwiek pomocy medycznej, jak również świadomości i wiedzy dotyczącej najbardziej podstawowych zasad higieny.

Pomimo tak okropnych warunków w Pobe-Mengao i innych wioskach żyją chrześcijanie, którzy codziennie czytają Boże Słowo, modlą się i uwielbiają Pana Jezusa, jako jedyną drogę do zbawienia. Swoją wiarę prezentują w autentyczny, spontaniczny i radosny sposób. Są niesamowicie aktywni, starają się o poprawę warunków do życia, o dostęp dzieci do edukacji, dzielą się wszystkim sprawiedliwie, pomagają starym ludziom, opuszczonym kobietom czy osieroconym dzieciom.

Nasi przyjaciele z Polski mogli poznać chrześcijan, z którymi wcześniej tylko prowadzili korespondencję, i nawiązać z nimi przyjacielskie kontakty.

W Pobe-Mengao Misja realizowała pierwszy własny projekt „Wyprawka szkolna“. Środki finansowe, które zostały przesłane pod koniec wakacji 2008, sprawiedliwie podzielono na dwie szkoły (szkołę podstawową i gimnazjum). Oprócz tego dzieci otrzymały prezenty zebrane podczas ogólnopolskiej akcji „Prezent pod choinkę“ (kredki, ołówki, zeszyty itp.). Wielką radość tamtejszym chłopcom sprawiły przywiezione piłki futbolowe.

Drugim celem wyprawy była miejscowość Bourzanga, gdzie działa warsztat krawiecki. Dzięki przysłanym środkom finansowym zakupiono maszyny do szycia i kolektor słoneczny. Kilkadziesiąt mężczyzn i kobiet zyskało pracę i tym samym środki do życia.

W Bourzanga na nabożeństwie nasi przyjaciele zostali poproszeni o złożenie swojego świadectwa, o zwiastowanie Bożego Słowa oraz zaśpiewanie pieśni. Uczestniczyli również w ślubie młodej pary.

Dzięki Bożej opiece naszą grupkę nie spotkały żadne problemy związane z odprawą celną na lotnisku w Afryce, gdzie zdarza się korupcja często także wśród celników. Nikt nie zaglądał do ich plecaków i bagaży pełnych prezentów dla dzieci. Nie zaginął im też ani jeden bagaż, co jeszcze nigdy nie zdarzyło się Lucjanowi Buchalikowi, który jeździ do Afryki ponad 20 lat.

Po powrocie z Afryki zostały opracowane nowe projekty dotyczące budowy studni, opłacenia metryk urodzenia (bez których dzieci nie mogą skończyć 6. klasy i pójść do gimnazjum), zakupu Biblii i innych.

Pod opieką naszej czeskiej filii, działającej przy KS-SCh i we współpracy z CME w Dzięgielowie jest projekt „Wyposażenie szkolne dla Szkoły Podstawowej w Pobe-Mengao, którego koszt wynosi 723 €.

Dziękujemy serdecznie wszystkim Wam, którzy wspieraliście albo chcielibyście wspierać ten projekt.

Lidia Rucka

„Ať Ježíš zůstává s kostelem nesoucím Jeho jméno bez konce!“

*K třístému výročí Ježíšova kostela
a počátku pietistického probuzení
na Těšínsku*

Roku 1706 vtrhlo do Slezska vojsko švédského krále Karla XII. Bylo to jedno z mnoha tažení severní války – tažení, které má daleko větší význam pro církevní historiky než pro historiky vojenství. Švédský král se pohyboval po území pod žezlem Habsburků; samo toto území však nebylo cílem jeho tažení. Karel XII. pouze potřeboval projít Slezskem, aby se přesunul z Polska do Saska, s nímž byl ve válečném stavu.

Ústy nemluvnat a kojenců jsi vybudoval mocný val

Ve Slezsku tehdy žilo značné množství evangelíků – jejich postavení bylo lehčí než postavení jejich souvěrců v Čechách a na Moravě, přesto však i na ně těžce doléhala rekatolizační opatření vídeňské vlády. Ta jim ve druhé polovině 17. století odebrala většinu kostelů a přeměnila je na katolické nebo nechala stát pusté.

Když do Slezska vtrhli Švédové, stala se zvláštní věc. Švédští vojáci konali pod širým nebem své polní bohoslužby, což se stalo inspirací pro děti a mládežníky ve Slezsku. Začali se scházet pod širým nebem k modlitbám a četbě Božího Slova. Neobyčejné probuzení začalo ve Šprotavě v knížectví hlohovském a brzy se rozšířilo do okolních knížectví téměř po celém Slezsku. Děti a mládežníci se scházeli i několikrát denně, často zůstávali na modlitbách, při četbě Bible a zpěvu písní dlouhou dobu, takže to budilo úžas a pohnutí. Na některých místech se sešlo i několik stovek dětí! Zprávy o duchovním hnutí mezi slezskými dětmi se šířily Evropou. Již roku 1708 například v Londýně vyšla brožura přinášející neobyčejná svědectví o probuzení ve Slezsku. Děti se často modlily, aby jim byly navraceny kostely a mohly svobodně sloužit Bohu a uctívat Jež. Dobové záznamy vydávají pohnutá svědectví o tom, jak v pokoře klečely či ležely před Bohem a volaly v modlitbě: „Ó, Bože, úpíme k Tobě, dej nám mír a kostely.“ Jejich prosby měly být brzy vyslyšeny.

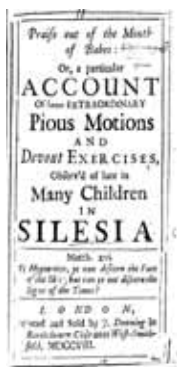
Královo srdce je v Hospodinových rukou jako vodní toky

Vypravuje se, že když se na své cestě Slezskem Karel XII. brodil přes Odru, přistoupil k němu na břehu řeky jakýsi vetčný stařec, povoláním švec, chytil králova koně za uzdu a žádal je, aby se ujal slezských evangelíků a intervenoval v jejich prospěch u císaře. A uzdu

z ruky nepustil, dokud mu král podáním ruky nepřislíbil, že jeho prosbě vyhoví. Zda se tento příběh vskutku stal, nevíme, víme však, že Karel XII. se utiskovaných Slezanů ujal a po delších diplomatických jednáních s císařem Josefem I. dosáhl toho, že na Dolním Slezsku bylo evangelíkům vráceno na 120 kostelů a bylo jim povoleno vystavět si pět nových. Na Horním Slezsku jim byl povolen kostel jediný – kostel, který si mohli vystavět za hradbami města Těšína.

Vyjděme tedy s Ním za hradby, nesouce Jeho potupu

24. květen 1709 byl pro protestanty na Těšínsku mimořádným dnem. Toho dne přijel do Těšína císařský vyslanec, aby slavnostně vyznačil místo, kde měl být vystavěn nový evangelický kostel. Protože se jednalo o kostel heretiků, nemohl být vybudován ve městě, ale byl potupně vykázán za městské hradby. Tam evangelíci zakoupili několik zahrad, které nazvali Zahradou Ducha svatého. V ní se o několik dní později mohla po více než půlstoletí konat ve-

řejná evangelická bohoslužba. Zástupům, které se sešly, kázal pod jednou z jabloní zapálený teprve čtyřicetiletý kazatel Jan Muthmann. Nadšení, které se rozšířilo mezi evangelíky, bylo nesmírné. Pastor Christoph Nikolaus Vogt, který přišel do Těšina o dva měsíce později, napsal, že když káže: „...lidé velmi napjatě poslouchají a stačí, aby člověk jen vyslovil jméno Ježíš, hned všichni hlasitě volají: „Ach, Pane Ježíši Kriste!“, takže člověk musí mezitím přestat mluvit...“

Na místě vyznačeném pro stavbu kostela evangelíci vybudovali provizorní dřevěný kostel, připomínající spíše velkou stodolu než církevní stavbu. Začaly se tam sloužit bohoslužby v polštině, němčině a češtině. Kolem dřevěného kostela začaly vyrůstat zdi majestátního Ježíšova kostela. Základní kámen k němu byl položen dne 13. října 1710. Pastor Jan Muthman pronesl nad začínající stavbou slova modlitby, v níž prosil: „Ať Ježíš zůstává s kostelem nesoucím Jeho jméno bez konce!“ Stavba kostela ovšem nebyla snadná – navzdory velké obětavosti se nedostávalo finančních prostředků. Stavbu evangelíkům ztěžovali také katoličtí kněží, kteří hrozili lidem, že ten, kdo byť jen prodá evangelíkům kameny na stavbu Ježíšova kostela, dopustí se hříchu, protože podpoří kacířství. Podle tradice přinášeli kameny na stavbu kostela účastníci bohoslužeb, často přicházející z velkých vzdáleností. Proští evangelíci pracovali na stavbě kostela bez nároku na jakoukoli odměnu.

Zaradoval jsem se, když mi řekli: „Do domu Hospodinova půjdeme!“

Počet protestantů, kteří navštěvovali Ježíšův kostel byl značný – odhaduje se, že jich bylo přes 40 tisíc. Při kostele

působilo pravidelně až pět pastorů na jednu, kterým byli ku pomoci evangeličtí učitelé. Každou neděli se v Ježíšově kostele konalo až pět bohoslužeb; zástupy lidí čekaly před kostelem až na ně přijde řada a zpívaly duchovní písně. Těšínští pastoři strávili během týdne dlouhé hodiny v sedle, aby dospěli k rozptýleným souvěrcům na celém Těšínsku i za jeho hranicemi.

Do Ježíšova kostela začali tajně přicházet i tajní protestanté z Moravy, zejména z oblasti Suchdola nad Odrou, vzdáleného asi 60 km od Těšina. Návštěvy Ježíšova kostela pro ně znamenaly novou vzpruhu v jejich víře. Péči jim věnoval zejména německý pastor Johann Adam Steinmetz. Jeden ze Suchdolanů, David Schneider, ve svých memoárech vzpomíná na Těšín takto: „...konečně dal Bůh jasné světlo v Těšíně (v kostele milosti, v němž Steinmetz kázával). Tu jsme dostávali Bibli... Když se nám něco nedostávalo k našemu vzdělání, šli jsme do Těšina, abychom si přinesli nové povzbuzení a posílení. Přišli-li jsme domů, tu čekali často už mnozí z nás, aby měli účast na milosti, kterou nám milý Bůh ve svém Slově daroval.“ Ti, kdo navštívili Těšín, vypravovali o návštěvě svým známým a do Ježíšova kostela přicházelo stále více Moravanů. Nebyli povzbuzováni pouze kázáními, ale i osobními rozhovory s těšínskými kazateli. Například David Nitschmann, pozdější biskup

obnovené Jednoty bratrské, měl se Steinmetzem duchovní rozhovor o Vánocích 1722, na nějž později takto vzpomínal: „*Když jsem s ním rozmlouval, bylo mé srdce velice uklidněno nad výkladem učení o zásluhách Spasitele, že ubohý hříšník, takový, jaký je, může přijít pouze k němu, a bude přijat. Mým bratřím jsem pak řekl: »Co jsem slyšel a co jsem zakusil ve svém srdci, to nemohu slovy vyjádřit, měli byste tam sami jít a slyšet.«*“

A jiné padlo do země dobré, vzrostlo a přineslo stonásobný užitek

Je vzrušující sedět dnes v lavici Ježíšova kostela a vědět, že právě na tomto místě se obraceli k Pánu nebo otevírali nové kapitoly ve svém duchovním životě lidé, kteří později uprchli před tvrdou perzekucí do Saska, kde v roce 1722 založili obec Ochranov. V této obci se zrodilo jedno z největších misijních hnutí v dějinách křesťanství. Ti lidé, kteří sedávali na kázáních v Těšíně, odcházeli sloužit do Afriky, Skandinávie, Ruska, Indie, Surinamu, Severní Ameriky, do Grónska a na další místa. Byli to právě Moravští bratři, kteří čerpali duchovní posilu v Ježíšově kostele, které si Pán Bůh použil k obrácení Johna Wesleye – člověka, jehož prostřednictvím pak zcela změnil duchovní tvář britských ostrovů. Ochranovská Jednota bratrská ve dvaceti letech založila více misíí, než celá evangelická církev v předcházejících dvou stoletích!

Sluha není nad svého pána. Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat – jestliže mé slovo zachovali, i vaše zachovají.

Protivníci evangelia však nezůstávali nečinní. Několik let byl proti probuzeneckým pastorům a učitelům veden vy-

šetřovací proces. Kromě katolické vrchnosti a jezuitů přiložili do ohně své polínko i dva evangeličtí pastoři, kteří nedorostli pro úkol, který byl na ně vložen. Svým kolegům, skrze které Pán Ježíš vyléval požehnání, záviděli a škodili jim. V roce 1728 byl pastorovi Steinmetzovi uložen trest domácího vězení. Na počátku roku 1730 pak císař Karel VI. pastory Muthmanna, Steinmetze, Sassadia a dva evangelické učitele Sarganka a Jerichovia ze všech svých korunních zemí navždy vyhnal. Slovo, které zaznívalo z jejich úst v Ježíšově kostele, však i poté proměňovalo lidské životy. Přinášelo užitek jak na misijních polích Moravských bratří, tak i v okolí Těšina; pozdější duchovní probuzení na Těšínsku byla v probuzení z prvních desetiletí 18. století pevně zakořeněna.

Z programu oslav 300. jubilea Ježíšova kostela

15. května 2009 v 18.00 hod. – Koncert Moravského komorního sboru, Mátlova akademického sboru a Moravské filharmonie Olomouc pod vedením dirigenta Lubomíra Mátle v Ježíšově kostele,

21. – 22. května 2009 – Mezinárodní vědecká konference na Slezské univerzitě v Cieszynie,

23. května 2009 v 9.00 hod. – Historické představení pro děti a mládež s pochodem a mládežnickými bohoslužbami v Ježíšově kostele,

23. května 2009 v 18.00 hod. – Koncert Janáčkovy filharmonie v Ježíšově kostele; na programu mj. Reformační symfonie Felixe Mendelssohna Bartholdyho,

24. května 2009 od 10.00 do 19.00 hod. – Hlavní den oslav, zahrnující jubilejní bohoslužby, vystoupení pěveckých sborů, dechových orchestrů a mládež-

nických skupin, evangelizace, výstavy, koncert Beaty Bednarz, multimedialní prezentace, finále soutěží aj.,

28. června 2009 v 16.00 hod. – Koncert „Jméno Ježíš“ v Ježíšově kostele,

20. září 2009 – Ježíšův kostel a misie Jednoty bratrské (celodenní program pořádaný českotěšínským evang. sborem Na Rozvoji ve spolupráci s Muzeem Moravských bratří).

Podrobnější informace o jubileu Ježíšova kostela, jeho dějinách a architektuře najdete na stránkách www.jezisuvkostel.estranky.cz.

Daniel Spratek

Představujeme MS KS-SCh: Těrlícko

V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí. (Ř 12,11-12)

Na začátku bychom chtěli vyjádřit vděčnost našemu Pánu za vedení ve službě a požehnání, kterým nás obda-

roval v minulých letech naší činnosti. Rok 2008 byl totiž již pátým rokem služby MS KS-SCh v Těrlícku.

Naše společenství vzniklo 31. 10. 2003. Důvodem jeho vzniku byla touha budování sboru na Božím slově, modlitbách a vzájemném obecenství.

Naše MS KS-SCh organizuje jednou měsíčně biblické hodiny. Jsme velmi vděční, že můžeme využívat program výměn a na každé biblické hodině máme zajištěn jeden ze tří výkladů. Možná, že ani všichni členové naší církve nevědí, že i témata biblických hodin na celý rok jsou připravována KS-SCh. Do vedení biblických hodin se také zapojuje dorost a sestry z nedělní besídky s dětmi.

Dalším článkem naší služby je příprava bohoslužeb s Večeří Páně pro seniory. Následné setkání ve sborovém sálu je i pro nás obohacující, protože z těchto starších sborovníků vždy vyzáhuje upřímná víra a důvěra v Boží vedení a ochranu.

Abychom si připomínali základní pilíře reformace - Sola Scriptura, Sola Gratia, Sola Fide, Solus Christus uspořádali jsme reformační slavnost, které se účastnili také sborovníci ze Suché, Albrechtic a Bludovic. Po čtyřech letech setkávání v Těrlícku, v minulém roce slavnost uspořádal sbor v Suché.

Na říjnovou reformační slavnost navazuje Týden s Božím slovem, který se koná na začátku listopadu. Záměrem uspořádání těchto setkání je celotýdenní biblické studium. Snažíme se probírat aktuální témata a lektory těchto setkání nejsou jen pastoři, ale i kazatelé z jiných církví nebo např. věřící lékaři. Jsme rádi, že i těchto setkání se účastní bratři a sestry z jiných sborů.

Naší evangelizační službou je pořádání adventního koncertu v Kulturním

domě v Těrlicku. Jsme vděčni Pánu za to, že vedl našeho spolubratra Bronka Barabasze k myšlence uskutečnění takové služby, která byla pro nás všechny něčím novým. Naší touhou bylo oslovit ty obyvatele Těrlicka, kteří by pozvání na koncert do kostela nepřijali. Proto jsme první koncert očekávali s velkými obavami, ale to co jsme prožili, předčilo všechny naše představy. Mohli jsme zakusit úžasné Boží požehnání a bylo pro nás vzrušující, když naplněný sál Kulturního domu mohl slyšet zvěst o opravdovém smyslu Vánoc a společně zpívat Narodil se Kristus Pán. Velmi nás potěšilo, že i další dva roky se lidé již na podzim ptali, zda bude koncert.

Jinou naší skromnou evangelizační činností je adopce chlapce z Filipín, kterého finančně podporujeme již čtvrtým rokem. Díky projektu Adopce na dálku plus má tento chlapec zajištěno nejen vzdělání, ale může také slyšet evangelium.

Jsme určitě nejmladší, ale také nejmenší MS KS-SCh. Jsme vděčni Pánu za čas milosti a za skromnou službu, kterou můžeme vykonávat. Věříme, že i v dalších letech nás povede a přidá do našich řad nové spolupracovníky.

MS KS-SCh Těrlicko

Střípky z Konference mužů 2009

- Chciałbym podzielić się kilku spostrzeżeniami z konferencji dla mężczyzn. Dużą wartość przypisuję rozmiarowi społeczności, kiedy po dłuższym (czy krótszym) okresie mogłem widzieć, być, rozmawiać z wielu braćmi. Cieszy mnie wzrastające zainteresowa-

nie tą konferencją. Jeszcze ważniejsza dla mnie jest możliwość być „u stóp Jezusa” – tam, gdzie, głoszone jest słowo Boże. Dotknięto bardzo ważnego tematu – autorytetu. Podobało mi się, kiedy pastor Jirí Kaleta, mówiąc o autorytecie względem Pana Boga wezwał i tych, którzy pragną uczynić Boga swoim autorytetem, żeby to wyrazili wobec wszystkich (oby wytrwali). Dla mnie, który to uczyniłem dawniej, było jednak ważne nowe konfrontowanie, czy Pan Bóg rzeczywiście pozostaje nadal we wszystkich moim autorytetem. W swoim słowie przytoczył także znamienny przykład zapinania guzików swetra. Jeżeli człowiek źle zapnie pierwszy guzik, nigdy nie może skończyć dobrze. Jeżeli człowiek nie rozpocznie od Boga, od podporządkowania Jemu swego życia, nie może skończyć dobrze. Świadectwo, każde słowo i świadectwo z historii związanej z kościołem Jezusowym w Cieszynie (lubię historię) były pobudzające, podobała mi się i grupa muzyczna. Dziękuję Bogu za tych wszystkich, którzy konferencję przygotowali. Serdecznie polecam i DVD.

Edward Miłreğa, Třinec

- Po skončení jsem se obrátil k přátelům se slovy „Ještě že to skončilo, větší dávku bych už asi neunesl“. Opravdu letošní vyučování o autoritě pro mě postupně gradovalo a Duch svatý si používal zvěstované slovo, aby mi znova zdůrazňoval principy autority ve všech oblastech. Jedná z výzev, která mě oslovovala, bylo slovo br. D. Pattyho, kde mezi jinými zdůrazňoval, že máme nejen možnost, ale i zodpovědnost jednat v každé pozici, kde jsme postaveni. Abychom prosazovali spravedlnost, nemusíme mít nutně „vysoké postavení“, a to platí jak v cír-

kví, tak ve společnosti. O tom, že konference byla opravdu přínosem, svědčil i fakt, že na nedělních bohoslužbách v Bruntále se zúčastnění bratři dělili o své postřehy z konference. Co k tomu dodat? Pánu patří chvála a organizátorům a přednášejícím vřelý dík.

Roman Hota, Bruntál

- Vidět v dnešní době tolik mužů pohromadě - zpívat, naslouchat, modlit se, je něco zvláštního a úžasného. Jestliže je Bůh mojí nejvyšší autoritou, proměňuje to mé srdce a úloha muže se stává jednodušší. Ať už v rodině, sboru nebo zaměstnání. Jedině s ním má život smysl, který obohacuje, posiluje a dává jistotu, a to i ve chvílích, kdy prožívám různé životní zkoušky. Ještě jednou díky třineckým bratřím za organizaci celé akce.

Vlastimil Sztefek, Albrechtice

- Samotný název - heslo konference „Tváří v tvář“ něčemu - v sobě skrývá něco osobního, něco, co se týká konkrétně mé osoby, mého nitra. Tomu nasvědčují i zvolená konkrétní témata a nebylo tomu jinak ani tentokrát. Téma autority, přestože se s ní denně setkáváme v různých podobách, není v našich kruzích tak často diskutováno a probíráno. Z toho také vyplývá, že často mám (máme) zkreslený pohled a pojem autority se zdá být jako něco mimo mne (nás). Všechny přednášky mi umožnily více poznat to, co mi (nám) Bůh svěřuje, co ode mne (nás) žádá a také že mne (nás) chce v tom vést svým slovem. Velice mě zaujala jedna epizoda, o které se ve své přednášce zmínil br. Dave Petty. Vyprávěl, že když navštívil jeden sbor, bylo evidentně zřejmé, že se bratři (představitelé sboru) navzájem nerespektují. Kladl si

pak otázku, zda jsou tito bratři vůbec obráceni. Já jsem pochopil, že rysy našeho křesťanského života odrážejí naši podřízenost Boží autoritě a to se týká všech situací, do kterých jsme postaveni.

Letošní setkání bylo pro mne novým povzbuzením. Mimo to mne vždy potěší setkání s velkým množstvím bratří ze širokého okolí a různých věkových kategorií.

Jan Tomiczek, Třanovice

- V sobotu 7.2.2009 jsem se zúčastnil Konference mužů v Třinci. Na programu byly 4 přednášky, chvíle zpěvu a taky čas, kdy jsem mohl mluvit se svými blízkými. Nejvíce mě asi oslovila první přednáška o naší autoritě ve vztahu s Bohem. Mohl jsem si znovu uvědomit, že to, že znám Boha, je pouze kvůli tomu, že On mě má rád, a jedinou autoritou je pro mě On sám. Víím, že pro mě chce to nejlepší a také že mě chce měnit, a proto bych se mu měl plně odevzdat. Pokud mohu mít autoritu, tak ta je jediné v Bohu. Odpovědně následovaly další 2 přednášky od Dave Pattyho. Nejvíce mi v paměti zůstal asi zákon kyvadla - často ti, kteří mají autoritu jsou pasivní anebo ji používají špatně, a naopak ti, kteří jsou podřízení, vzdorují nebo ignorují autoritu nad sebou. Také jsem si uvědomil, že se mohu více modlit za autority, které mám nad sebou. Pokud budu mít možnost, tak v příštím roce se znovu zúčastním.

Łucjan Rucki, Oldřichovice

Některé výsledky z ankety z Konference pro muže

Dne 7. února 2009 se konal čtvrtý ročník konference pro muže Tvář v tvář. Účastníci konference byli požádáni o vyplnění anketních lístků. Ze 320 účastníků jich anketu vyplnilo a odevzdalo 160. Ne všichni však odpověděli na všechny otázky. Z celkového počtu účastníků ankety bylo 119 členů SCEAV, 18 neuvedlo církevní příslušnost a zbývajících 23 bylo z pěti různých církví. 29 % účastníků bylo svobodných, 68 % ženatých, tři byli rozvedeni, jeden byl vdovec. V následujících tabulkách přinášíme některé z výsledků. V případě, že byly větší rozdíly pro jednotlivé skupiny účastníků, najdete tuto informaci také v tabulce. V ostatních případech byly výsledky podobné. (Při porovnání průměrných výsledků a jednotlivých výsledků ve věkových kategoriích můžete dojít k různým výsledkům. Je to dáno tím, že ne všichni respondenti uvedli svůj věk.)

Od kdy patříš Kristu?	
Od dětství	24%
Od doby dorostu	32%
Od doby dospělosti - uvěřil jsem jako svobodný	16%
Od doby dospělosti - uvěřil jsem jako ženatý	11%
Bez odpovědi	18%

Modlíš se denně?	
Ano	93%
Ne	7%
Bez odpovědi	1%

Kolikrát týdně čteš sám Bibli?	
0	6%
1-2x	15%
3-4x	19%
5-6x	13%
7x a častěji	49%

Kolikrát týdně se modlíš s manželkou? (pouze ženatí)	
0	11%
1-2x	19%
3-4x	13%
5-6x	12%
7x a častěji	44%

Kolikrát týdně si čteš Bibli s manželkou? (pouze ženatí)	
0	25%
1-2x	18%
3-4x	18%
5-6x	13%
7x a častěji	44%

Kolikrát měsíčně jsi ve společnosti?	
0	0%
1-2x	11%
3-4x	18%
5-6x	13%
7x a častěji	57%

Máš ve sboru stálou službu?			
	mladší 20 let	pouze svobodní	celkově
Ano	23%	60%	73%
Ne	77%	40%	27%

Díval ses za poslední měsíc aktivně na pornografii?					
	celkově	< 20	20-29	30-49	≥50
Ano	17%	14%	43%	8%	0%
Ne	83%	86%	57%	92%	100%

Kolikrát jsi za poslední měsíc mluvil s nevěřícím člověkem o své víře?	
0	28%
1-2x	49%
3-4x	11%
5-6x	4%
7x a častěji	6%

Máš ve svém okolí nějakého nevěřícího člověka, se kterým rozvíjíš přátelství, o kterého se modlíš a kterého chceš vést ke Kristu?					
	celkově	< 20	20-29	30-49	≥50
Ano	66%	79%	64%	57%	65%
Ne	34%	21%	36%	43%	35%

Praktikoval jsi sex před manželstvím?					
	celkově	< 20	20-29	30-49	≥50
Ano	28%	14%	19%	33%	28%
Ne	72%	86%	81%	67%	72%

Byl jsi své manželce někdy sexuálně nevěrný?	
Ano	8%
Ne	92%

Hrál jsi poslední měsíc na automatech?	
Ano	2%
Ne	98%

Dáváš na Boží dílo více než 10% příjmů?					
	celkově	< 20	20 - 29	30 - 49	≥50
Ano	42%	0%	33%	59%	46%
Ne	58%	100%	67%	41%	54%

Požíval jsi poslední týden alkohol?					
	celkově	< 20	20-29	30-49	≥50
Ano	47%	0%	58%	53%	54%
Ne	58%	100%	42%	47%	46%

Vsadil jsi poslední měsíc na něco peníze?	
Ano	8%
Ne	92%

Požíval jsi za poslední týden jiný alkohol než pivo?					
	celkově	< 20	20-29	30-49	≥50
Ano	41%	0%	48%	43%	50%
Ne	59%	100%	52%	57%	50%

Už ses někdy opil?					
	celkově	< 20	20-29	30-49	≥50
Ano	58%	38%	42%	72%	77%
Ne	42%	62%	58%	28%	23%

Požíval jsi někdy jakékoli drogy?	
Ano	8%
Ne	92%

Vzal sis v posledním měsíci drogu?	
Ano	1%
Ne	99%

Pohádal ses s někým za poslední týden?	
Ano	42%
Ne	58%

Kolik křesťanských knih jsi přečetl za poslední rok?	
0	22%
1-2	40%
3-5	28%
6 a více	11%

Další zajímavé údaje:

- Ti, kdo uvěřili v dětství, se v 95% denně modlí, v 82% mají stálou službu ve sboru, v 69% mají člověka, kterého se snaží vést ke Kristu, ve 3% byli nevěrní své manželce, ve 23% praktikovali sex před manželstvím, v 13% minulý měsíc sledovali pornografii, v 56% tento týden požívali alkohol.
- Muži, kteří praktikovali sex před manželstvím, byli ve 22% nevěrní své manželce a ve 24% minulý měsíc sledovali pornografii.
- Ti, kdo čtou nejméně jednou denně Bibli v 16% minulý měsíc sledovali pornografii, ve 44% dávají více než deset procent příjmu na Boží dílo, v 47% tento týden požívali alkohol.

Zpracoval M. Klus

Aktuality z KS-Sch

Štěpánské setkání. Na štěpánském setkání v Českém Těšíně vystoupil br. Šimon z Hlasu mučedníků, který přiblížil pronásledování křesťanů v Nigérii. Na setkání jsme se také rozloučili s manželi Youngovými, kteří odjíždějí na dvouletou misijní cestu do Nigérie. Sběrka pro pronásledovanou církev vynesla 23 670,- Kč.

Konference pro pracovníky s dětmi. Dne 21. 2. 2009 proběhla na Karmelu konference pro pracovníky s dětmi, hostem byl bratr Czesław Bassara. Jeho přednášky jsou ke stažení ve formátu mp3 na stránkách www.daneksv.estranky.cz.

Velikonoční mládežnické bohoslužby. Mládežnické bohoslužby se uskuteční v neděli dne 12. dubna 2009 v 17.00 hod. Bohoslužby vede mládež z Bystřice.

Vzpomínková bohoslužba. Dne 19. dubna 2009 v 8.30 hod. se v Komorní Lhotce uskuteční vzpomínkové bohoslužby u příležitosti 20. výročí úmrtí pastora Vladislava Santariuse. Kázáním poslouží bratr biskup Piętak. V rámci bohoslužeb proběhne pověření bratří ke službě vysluhování Večeře Páně.

Celomisijní konference. Celomisijní konference se uskuteční ve dnech 24. – 25. dubna 2009. V pátek se setkají delegáti konference na pracovní části, která bude začínat 17.00 hod.; v sobotu bude od 8.00 hod. následovat konference otevřená pro všechny zájemce, kde zazní několik duchovních proslavů.

Pobyty seniorů. Ve dnech 1. – 5. června 2009 se uskuteční pobyt seniorů na Karmelu; ve dnech 23. – 28. srpna 2009 se uskuteční pobyt seniorů na chatě Lípa.

XcamP. Vzhledem k tomu, že letos uplyne 20 let od prvního mládežnického setkání v Tošanovicích, obracíme se na čtenáře Idey, kteří mohou poskytnout svědectví o tom, co pro ně Pán Bůh skrze tábory udělal, aby tato svědectví sepsali a zaslali bratu Milanovi Peckovi nebo Pavlovi Kaczmarczykovi.

Aktuality ze světa

Polsko. Evangelický pěvecký sbor farnosti v Drogomyślu vydal v roce 2008 CD s názvem „Dar nadziei“. Sbor také uskutečnil turné po Finsku.

Polsko. Ve dnech 7. – 11. 11. 2008 se v Dziegielowě uskutečnila 2. mezinárodní misijní konference, kterou organizovalo Centrum misji i ewangelizacji. Na konferenci vystoupili Don Richman, Ulrich Parzany, Leszek Czyż, Daniel Chlebek aj.

Rusko. Dne 30. 11. 2008 se konalo posvěcení evangelické katedrály sv. Petra a Pavla v Moskvě. Toto posvěcení bylo spojeno s oslavami 440. výročí příchodu luteránů na ruské území a bezprostředně na něj navazoval synod Ruské evangelické církve. Moskevská luterská katedrála byla postavena roku 1905, církev byla odňata roku 1938; po pádu komunismu byla církev vrácena a prošla nákladnou rekonstrukcí; zbořená věž však již nebyla obnovena. V současnosti se v katedrále konají bohoslužby v němčině, ruštině a ve francouzštině.

Litva. Litevská evangelická církev v zahraničí se sloučila s evangelickou církví v Litvě. Diasporní církev založili v roce 1946 v Německu utečenci z Litvy, kteří uprchli po obsazení své vlasti Sovětským svazem. Její poslední sídlo bylo v americkém Oak Lawn. Současná sjednocená litevská evangelická církev má 54 sborů na Litvě a 3 sbory v cizině.

Etiopie. Etiopská luterská církev Mekane Yesus oslavila v lednu 50 let své existence. V současné době se k církvi hlásí na 5 milionů věřících.

Rusko. Nástupcem zesnulého patriarchy Alexije II. byl zvolen metropolita Kirill, který ve volbách porazil metropolitu Filareta. Oba kandidáti nemají čistou minulost – kvůli ní komentátor Hospodářských novin Ondřej Soukup shrnul průběh voleb větou: „Boj agentů KGB o post patriarchy ovládl Kirill“.

Srbsko. Na nátlak pravoslavné církve byl stažen z projednávání zákon na ochranu homosexuálů. Přijetí tohoto zákona však od Srbska vyžaduje Evropská unie.

Indie. Ve státě Urísa čelí křesťané krutému pronásledování ze strany militantních hinduistů, kteří je pod pohružkou zabití nutí ke zřeknutí se víry; mnoho křesťanů proto uprchlo ze svých domovů a jsou zcela bez prostředků.

Nepál. V převážně hinduistickém Nepálu prožívá křesťanství růst. Počet křesťanů se odhaduje na 700 000.

ČR. Apoštolská církev si v lednu připomenula 20 let své existence. Dějiny letničního hnutí v ČR jsou ovšem mnohem starší – jejich začátek spadá do přelomu prvního a druhého desetiletí 20. století, kdy se zformovaly první letniční skupiny v evangelické církvi na Těšínsku.

Evropa – Polsko. Na setkání expertů Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, které se konalo 4. března 2009 ve Varšavě, bylo konstatováno, že netolerance vůči křesťanům narůstá i v zemích s dlouhou demokratickou tradicí.

Lotyšsko. V mládežnickém centru evangelické církve v Rize bylo otevřeno první křesťanské divadlo v Lotyšsku.

Vatikán. Městský stát Vatikán oslavuje v letošním roce 80 let své existence. Nejmenší stát světa vznikl na základě tzv. lateránských dohod, které uzavřel roku 1929 papež Pius XI. s fašistickou Itálií.

ČR. V březnu byla zahájena petiční akce na podporu návrhu, aby byl Velký pátek zařazen mezi státní svátky.

Evropa – Francie. Ve dnech 15. – 21. července 2009 se v Lyonu uskutečnil 14. shromáždění Konference evropských církví, jež spojuje 120 pravoslavných, protestantských, anglikánských a starokatolických denominací z celé Evropy. Heslem setkání je „Povolání k jedné naději v Kristu“.

Německo. Od září bude stát v čele svazu německých křesťanských společenství (Gnadauer Verband) nový předseda. Bude jím 46letý Michael Diener z Falce. Nahradí ve funkci Christopa Morgnera, který zastával svou funkci od roku 1989.

Daniel Spratek

Dla dzieci!

– Cześć mamo! – przywitał się Romek wchodząc do domu.
– Chcesz zobaczyć rysunek, jaki namalowałem dziś w szkole? –
Chłopak podał mamie kartkę papieru przedstawiającą piękną krainę.
– Bardzo ładnie, kochanie! – ucieszyła się mama. – Pięknie malujesz. Romek uśmiechnął się. – Jak dorosnę, zostanę artystą – stwierdził. Uwielbiam malować.

Poszedł do szuflady i wyjął czystą kartkę papieru i farby.

– Czy kiedykolwiek patrzyłeś na czystą kartkę i zastanawiałeś się jak będzie ona wyglądała? – spytała mama.

– Pewnie – Romek uśmiechnął się do mamy.

– Czasami wychodzi mi to, co zaplanuję, ale zdarza się, że wszystko psuje.

Mama przytaknęła. – Nasze życie jest jak czysta kartka – stwierdziła.

– Nasze działania są jak pędzel, który nanosi na nią kolory, sprawiając, że powstaje coś pięknego lub coś brzydkiego.

– Ale przecież pędzel nie może sam malować – powiedział chłopak.

– To artysta wybiera kolory i maluje obraz.

– Racja – zgodziła się mama – My możemy pozwolić Panu Bogu albo szatanowi, żeby był artystą kontrolującym nasze działanie.

Romek spojrzał na czystą kartkę.

– Nie chcę, żeby szatan sprawował nadzór nad moim życiem – stwierdził. – Zrobiłby w nim wielki bałagan.

– Tak, musimy każdego dnia powierzać się Panu i rozmawiać z Nim w modlitwie, byśmy byli zadowoleni z obrazów naszego życia. On także.

Zastanów się: Czy Pan Bóg jest zadowolony z obrazów Twojego życia? Czy pokazują one uprzejmość, posłuszeństwo i Bożą miłość? Jeżeli zostało coś zepsute, to poproś Pana Jezusa, aby ci wybaczył i oczyścił to, co nie wypadło najlepiej. Pozwól Mu, żeby w swoim czasie uczynił twoje życie pięknym!

„Niech żadna część waszego ciała nie będzie narzędziem zepsucia...lecz powiercie się Bogu zupełnie i bez reszty!” Rzymian 6,13

(Słowo Życia – dynamiczny i współczesny przekład Nowego Testamentu)

P.S. Może i Tobie Pan Jezus dał zdolność pięknie malować. Prześlij swój rysunek do redakcji.

Piękniejsze będzie nasze czasopismo. Nagroda zapewniona!

Konference mužů

Časopis „Idea“ je určen pro vnitřní potřebu Křesťanského Společenství–Společnosti Chrześcijańskiej při SCEAV.
Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Ruckí. Redakční rada: Milan Pecka, Jan Ruckí, Urszula Szymeczek, Daniel Spratek, Michal Klus.
Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Ruckí, CSc., Oldřichovice 544, 739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011, email: stepan.rucki@seznam.cz.
viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/idea>